

Danubius Renshi

*- Ediția a II-a –
16 iunie 2014*

1. Dan Mircea Cipariu
2. Irina Temneanu
3. Andrada Artamonov
4. Ruxandra Trofim
5. Monica I. Ceapă
6. Adelina Pascale
7. Mălina Ivanov
8. Simona Chirachina
9. Laura Teodorof
10. Ioan Suhov
11. Izabela Cristina Zibileanu
12. Andreea Chiper
13. Andreea Răduși
14. Ioana Iacob
15. Mihaela Belacurencu
16. Cătălina Sibîșeanu
17. Iulia Țară-Lungă

1. În mine nu nicio știre rea
În mine nu e nicio notă de plată
Zmeii cerului se pregătesc de potop
Cineva se va ascunde în sinele meu
Ca să scape de fluviu și pietre. (**Dan Mircea Cipariu**)

2. Îi dau drumul eului eu
Dar nu îl privesc cum zboară
De când îl scap de înec
Nu sunt un măr, nici o pară
Se ascunde sub apă, prietenii-l văd,
Auzi zmeii, te cheamă,
Îți simt sângele plângând. (**Irina Temneanu**)

3. Și plâng fără mine, înecat la izvor
În Dunărea caldă și amară
Plec în aval pe o punte de gene
După zmeii care se pierd înspre mare.
(**Andrada Artamonov**)

4. A trebuit să vin a doua oară
Pentru că prima dată,
Abia acum îmi dau seama că nu există;
I-aș da inima neritimică
Cu dragoste și însângereare
Ca pe o pernă zbatândă. (**Ruxandra Trofim**)

9. Ochii tăi mănâncă zile
Și sorb margini de pupile
Dilatându-se sălbatic,
În stil amplu, dar didactic,
Genele se-ncovoiează
Sub o aripa de barză,
Și răsar fără de regrete,
Dintr-un miez de castravete. (**Laura Teodorof**)

10. Fără răsărit nu sunt nimic,
Dar, acum, eu l-am pierdut,
Și mă-ndrept cu resemnare
Spre nimic, spre început,
Spre ce-a fost și va veni,
Dar nimic nu mă zări. (**Ioan Suhov**)

5. De mâine nu mai ești templu, ci cușcă, îi
zic;
Îmi strigă crescendo că are mâini prea scurte
Nu se poate cuprinde, în nesfârșita-i
inexistență
Nu-ncapi între zăbrele, nu evadezi?
Uit că nu există și-l îngrop
La rădăcina unui fir de păr. (**Monica I. Ceapă**)

6. Ploua infernal
Și noi nu ne iubeam prin mansarde
Dormeam adânc sub Dunărea de plumb
Pe alge, pești și Iona.
Cuprind cristal mărunț
Ronțai mărul lui Adam cu pasiune,
Dorul meu de tine
Te dă etern un dispărut. (**Adelina Pascale**)

7. Am alergat după demon cu suflete calde
Și am rămas fără reflexie.
Am adunat nisip
Și l-am înșirat în rânduri de sidef.
Cu toate acestea, globul de cristal s-a spart.
(**Mălina Ivanov**)

8. În marea de singurătate, am alergat
pe-un șirag vechi de măgele,
Mi-au mărginit și mâinile și ochii, dar
Gândul îmi rămăsese numai la tine. (**Simona Chirachina**)

11. Pe străzi, străjeri mă hăituesc
Dar mintea mea e fixată într-un punct
Amorf, la chipul tău mărunț
La ochii tăi de zahăr putred,
În timp ce, alergând, pudra împietrită
Cade de pe chipul meu de porțelan
Ciocnindu-se de asfalt, undeva, într-o
disperare eternă. (**Izabela Cristina Zibileanu**)

12. Chipul Dunării se răsfrânge
în luciul pantofilor mei.
Venele sale
Se împletesc cu visele sălciilor.
Valurile sforăie ușor
Acolo unde
Fluturii noștri
Se îmbolnăvesc
De dislexie. (**Andreea Chiper**)

13. Râd, deși toți din jur plâng
Încep să vorbesc tare, răspicat când toată
Lumea tace.
Am doar prieteni care văd lucruri când nu
E nimic de văzut.
Neprevăzut
Ca prietenul meu spasmofilic pe care-l
Întreb de ce nu stă liniștit și-mi răspunde
Nesimțit că s-a plictisit. **(Andreea Răduși)**

14. Bal mascat noi oamenii
Cu fețe rase dansăm pe cuie
Ruginite. Sângele curge pe haine
În pahare
Vin vechi.
Plouă cu mâini, cu ochi, cu degete în Deltă,
Și noi nu folosim umbrelă,
Ajută-mă să deschid geamul
Mă sufoc cu aer
Dacă eu sunt personajul ăla
Tu poți să-mi coși fața
Cu un cui ruginit și un fir de nylon.
(Ioana Iacob)

15. De ce să mai dansăm în ploaie
Când mâini și picioare ne cad
Desprinse-ncet de păcat,
Când Domnul ne-aruncă-nspre mare.
De ce să-ți mai port masca, iubite?
Îmi atârână greu și machiajul s-a scurs,
Dialogul tău e-n clipe răpite,
Pleacă degrabă, al meu timp s-a dus.

(Mihaela Belacurencu)

16. Cu ultimul fir de praf
Ai absorbit
Din atmosfera rece
Energia vitală și ți-ai pictat,
Timpul și ochii după cum ai vrut.
Ți-ai șters apoi rămășițele
Amprintelor de sare
Din nisipul
Vopsit și el cu
Albastru. **(Cătălina Sibîșeanu)**

17. O mie de cuvinte nespuse
O mie de lecții neînvățate și neînșușite.
Noi nu datorăm nimănui nimic
Noi nu ne iubim pentru alții, ne iubim pentru
noi
Strângerea de mână vine natural, ca vineri
după joi
O mare problemă, din mare se nasc vise și
dorințe
Și marea vorbește din adâncul ființelor
trecătoare
Și iubește pentru sonoritatea valurilor vechi
din ochii tăi albaștri.
(Iulia Țară-Lungă)

Timp de 5 zile, între 18-22

iunie 2014, orașul nostru a fost gazda Festivalului de C'ARTE Danubius, ediția a II-a. Pe scena din Piața Civică, la Teatrul „Jean Bart”, la Biblioteca Județeană „Panait Cerna”, respectiv, la Art Cafe La Scena - Casa Avramide au avut loc evenimente din toate zonele artistice, de la industria editorială, arte vizuale până la artele spectacolului și cinema. Nume importante ale culturii naționale au participat, susținând conferințe, recitări de poezie, blues și jazz, prin lansări de carte și vernisaje unicat.

Nouă, elevilor de la Liceul Teoretic „Grigore Moisil” Tulcea, alături de colegii noștri de la Colegiul Dobrogean „Spiru Haret”, ne-a fost dedicat atelierul de creație literară Danubius Renshi II, coordonat de scriitorul Dan Mircea Cipariu. „Renshi” înseamnă „rădăcină” în limba japoneză și presupune crearea unei poezii înlanțuite, fiecare autor contribuind cu câte o strofă în care preia o imagine poetică a strofei anterioare. Tema de anul

acesta a fost, la fel ca anul trecut, Dunărea.

Joi, 19 iunie a avut loc lectura publică a renshei-ului la Casa Avramide, în prezența mai multor personalități locale și naționale. O altă lectură publică, de această dată a creațiilor proprii, s-a desfășurat chiar la deschiderea festivalului, când noi, liceenii, am citit câte un poem reprezentativ.

Duminică a avut loc încheierea festivalului, o veritabilă punte culturală între orașele dunărene, dedicat tuturor sferelor artistice și adresându-se, iubitorilor de literatură, în special și de cultură, în general.

*Andrada Artamonov
Clasa a XI-a D*